

GABRIELA BOANGIU

POLITICA SOCIALĂ
DE PROTECȚIE A COPILULUI
AFLAT ÎN DIFICULTATE

Editura ALMA – Craiova
2011

Situația copiilor aflați în dificultate a trezit și în România numeroase discuții, uneori contradictorii, în ceea ce privește gradul de implicare a statului, dar și a societății civile, referitor la necesitatea unor intervenții rapide și coerente de protecție a copilului aflat în dificultate. Acordarea de alternative la asistența publică și de programe adecvate de suplینire a asistenței este o sarcină destul de complexă, care reflectă aspirațiile umanitare ale unei societăți și felul în care aceasta se dedică unui viitor mai bun pentru copiii ei vulnerabili.

Copilul trebuie respectat ca o persoană distinctă. Dreptul lui la o viață particulară, la intimitate și la o dezvoltare normală trebuie apărat. Trebuie creată și asigurată o lume în care dreptul copilului la protecție, libertate să fie recunoscut, iar abuzul sau exploatarea să nu pună în pericol nici existența, nici dezvoltarea lui.

Lucrarea de față își propune să trateze situația copiilor aflați în dificultate, să răspundă principalelor probleme pe care aceasta le ridică. România a semnat documentele internaționale importante referitoare la protecția și drepturile copilului precum „**Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului**”, ratificată prin Legea 18/27 septembrie 1990, document care stipulează drepturile fundamentale de care orice copil ar trebui să beneficieze. Această lege reprezintă fundamentul edificiului pe care îl numim protecția copilului aflat în dificultate, edificiu ce prezintă diverse aspecte, multe dintre ele așteptând încă o recunoaștere prin adoptarea unor măsuri legislative eficiente.

Lucrarea își propune să evidențieze rolul familiei naturale în creșterea și educarea copilului, dar și modalitatea prin care statul și societatea civilă pot asigura protecția drepturilor copilului aflat în dificultate.

